

РЕШЕНИЕ

№ 6042

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **12939** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от И. М. Р. срещу съдебно решение № 4981 от 13.11.2024г., постановено по НАХД № 7418/ 2024г. по описа на Софийски районен съд / СРС/,121 състав, с което е потвърдено НП № 24-4332-003206/19.02.2024г. на началник сектор в СДВР отдел „ПП” при СДВР, с което на касатора на основание чл.179, ал.2 вр чл.179 ал.1 т.5 предл 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лв. за нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП и административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. и лишаване да управлява МПС за срок от два месеца на основание чл.175, ал.1,т.5 от ЗДвП, за нарушение на чл.123,ал.1,т.3 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити подробни съображения за неправилност на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон, противоречие с целта за закона и необоснованост. СРС не бил взел предвид, че непосочване формата на вината в АУАН и в НП е съществено процесуално нарушение, което лишавало касатора да разбере в какво е обвинен, както и че не са налице доказателства за напускане на местопроизшествието. Деянието било

извършено невинно, което го правело несъставомерно. Ако имало причинено ПТП, то било по вина на другия участник. Не били описани подробно фактите и обстоятелствата при които били извършени нарушенията. Липсвал подпис върху НП на адм наказващия орган. Наложените наказания били явно несправедливи. Поддържа маловажност по см на чл. 28 ЗАНН, противоречие с целта на закона и нарушение КЗПЧОС. Претендира да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да се реши спора по същество като отмени наказателното постановление. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба – началник сектор в СДВР, отдел „ПП”, не изразява становище по същество на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, IV-ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационна жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. с чл.63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

За да постанови решението си, съдът е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите С. К., Р. С., М. Т., допуснал е и изслушал СТЕ и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и в съдебното производство, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на приетите в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства въззивният съд е приел, че НП е издадено в предвидените в ЗАНН срокове и съдържа всички реквизити, предвидени в чл.57 от ЗАНН. При съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които по своя характер да са затруднили правото на защита на наказаното лице, индивидуализирани са наказанията.

Съдът споделя направените от въззивния съд правни изводи поради което не следва да ги преповтаря.

Неоснователни са възраженията на касатора за допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила при съставянето на АУАН и НП, които да обуславят отмяната му. В същите са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушенията, които са установени, както и обстоятелствата при които са извършени, посочени са както датата на извършване на нарушенията, така и мястото на извършване на същите. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така че това да възпрепятства касатора да упражни правото си на възражение и жалба. Неоснователно е позоваването на липса на субективна страна на деянието. Решаващо за случая е било задължението на касатора да се убеди, че са налице условия за извършването на предприетата от него маневра, което той не е сторил в разрез с разписаното задължение по чл. 25, ал. 2 ЗДВП, тъй като при предприемането на маневрата се е сблъскал с автомобила на св.С., намиращ се в съседната лява лента. Несъответствието между нормативно предписаното и дължимо поведение на касатора несъмнено се дължи на проявена от него небрежност. Както правилно е посочил СРС, не е основателно възражението за допуснатото съществено

нарушение на процесуалните правила, тъй като в НП не била посочена формата на вината, при която касаторът е извършил нарушенията, за които е санкциониран. В НП в достатъчна степен са описани обстоятелствата на нарушенията, както и законовите разпоредби, нарушени виновно, каквото е изискването на чл. 57, ал. 1 ЗАНН. При съставяне на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, а при издаване на атакуваното НП – тези на чл. 57 ЗАНН. Както в АУАН, така и в НП, се съдържат дата, час и място на извършване на нарушенията, същите са описани както словесно, така и с посочване на правната им квалификация. Тези обстоятелства са напълно достатъчни за нарушителя да организира адекватно и да упражни правото си на защита. По повод възражението на касатора в касационното производство, че другият участник има вина за причиненото ПТП, то съдът не е орган, който разполага с правомощия за започване на административно-наказателно производство. Като не е изпълнил задължението си по чл.25 ал.2 от ЗДвП Р. е станал причина за настъпване на пътнотранспортното произшествие.

Касационният състав счита, че районният съд е спазил служебното начало за изясняване на фактическата обстановка. Аргументирани са изводите на съда изведени на база показанията на свидетелите С., Т. и К. и въз основа на приетата СТЕ, че касаторът значително се е отдалечил от местопроизшествието което се приравнявана напускане на същото. Свидетелят К. е категоричен, че непосредствено след мястото където е станало ПТП- то има пресечка надясно в която Р. е можел да спре, а не едва с намесата на трети лица да бъде спрял след повече от половин км. В хода на въззивното производство, не са представени доказателства от касатора, които да опровергават констатациите в АУАН. Безпротиворечивите свидетелски показания, удостовереното в АУАН ползващ се с презумптивна доказателствена сила по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП в хода на административно – наказателното производство, вкл. и всички останали доказателствени средства /протокол за ПТП , скица/ по безспорен начин установяват механизма на ПТП и вината на участниците в него. Съставения АУАН има доказателствена тежест за изписаните в него фактически положения и при положение, че в хода на производството не се представят доказателства от жалбоподателя за установяване на други факти за същата фактическа обстановка. Въпреки предоставената му възможност жалбоподателят не е ангажирал доказателства за опровергаване изложените в АУАН обстоятелства. Оспорване на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства. Разпоредбата на чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП задължава участниците в ПТП, когато при произшествието са причинени имуществени вреди, ако между тях няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с ПТП, без да напускат местопроизшествието да уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието и да изпълнят дадените им указания. В случая касаторът, не е спрял на мястото на произшествието и не е установил какви са последиците от произшествието, и не е сигнализирал веднага контролните органи.

Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/

му е наложено и конкретно административно наказание.

Не отговаря на обективните факти, че НП не било подписано. Същото е подписано от административно наказващия орган.

На следващо място, във връзка с доводите за приложимост на чл. 28 ЗАНН, то приложените от административно наказващия орган санкционни норми са в съответствие с конкретните административни нарушения, чиято степен на обществена опасност не предпоставя прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Както въззивния съд, така и настоящата инстанция следва да съобразят изричната разпоредба на чл. 189з от ЗДвП, съгласно която за извършени нарушения по ЗДвП, каквито са процесните, не се прилагат разпоредбите на чл. 28 и чл. 58г от ЗАНН. Оплакването на касационния жалбоподател, че в случая са налице основанията за прилагане на чл. 28 ЗАНН, е неоснователно. Разпоредбата на действащия и към датата на нарушението чл. 189з ЗДвП /обн. в ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г./ императивно изключва приложното поле на визирания институт на маловажния случай за нарушенията по ЗДвП.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК. С оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на касатора не се дължат разноски. Ответникът не претендира юриск. възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 4981 от 13.11.2024г., постановено по НАХД № 7418/ 2024г. по описа на Софийски районен съд / СРС/,121 състав.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.